

samtliges Børn, der fødes udenfor Ægteskab, skulle staa under dette Tilsyn. Nu have ganske vist enkelte ment, at Gennemførelsen af dette Tilsyn vilde være urigtigt overfor de Mødre, der behandle Børnene godt og beholde dem hjemme, men det vide alle, der have været med til at føre dette kommunale Tilsyn, at hvor Behandlingen er god, enten Barnet saa er hos Moderen eller i privat Pleje, er Tilsynet ikke i ringeste Maade generende, fordi det meget hurtigt udvikler sig til at blive noget andet end et undersøgende Tilsyn. I Udvalget blev det imidlertid af Repræsentanter fra Landet gjort gældende, at dette Tilsyn intet var værd. Skulde man have et virkeligt Tilsyn, maatte det udøves af Værgeraadet, og det kunde man ikke bebyrde med et saadant Arbejde. Ogsaa i de forskellige Købstadkommuner har dette Tilsyn sine store Mangler, fordi det ikke bliver ført ud i Livet saaledes, som Loven foreskriver.

Men selv om Tilsynet bliver bedre, maa der i Loven være Bestemmelser om, hvad man skal gøre, naar Barnet har et daarligt Plejehjem. Jeg har i adskillige Aar været Formand for et kommunalt Udvalg, som fører Tilsyn med Plejehjem, og jeg ved, at Vanskeligheden er at finde de Mænd og Kvinder, som ville og kunne føre Tilsynet forsvarligt. Vi Socialdemokrater have foreslaaet, at Tilsynet, hvor Forholdene gøre det ønskeligt, kan antage Mænd og Kvinder som lønnede Medhjælpere og betale dem et saadant Vederlag, at man kan kræve et virkeligt Arbejde af dem. Selv om der er Kvinder og Mænd, som ville udøve Tilsynet godt uden Vederlag, vil det dog ofte være saa, at naar man giver Betaling, kan man faa et nøjagtigere Tilsyn, som ved omhyggelig førte Bøger kan vise, hvorledes det gaar til i Plejehjemmene.

Naar Behandlingen i et saadant Hjem er daarlig, hvad siger saa Loven af 1895? Ja, saa skal Tilsynet blot tilkendegive Plejehjemmet, at det ikke maa have Barnet længere, og tilkendegive Moderen, at hun har at skaffe det et nyt Opholdssted. Men Tilsynet har ikke ringeste Ret til at være medbestemmende om, hvor Barnet skal hen. Meget ofte er der i saadanne Tilfælde Tale om en Kvinde, som, naar hun skal søge et nyt Hjem til sit Barn, blot ser paa, at det er saa billigt som muligt. Der maa derfor gives en Anvisning paa, hvorledes man skal bære sig ad, naar Plejehjemmet viser sig at være daarligt. Vi foreslaa, at Barnet fortrinsvis skal an-

bringes i de af Staten anerkendte Børnehjem, saa at det ikke er udsat for at komme til at gaa fra det ene daarlige Hjem til det andet. Og skulde det vise sig, at der i de af Staten anerkendte Børnehjem ikke var Plads nok, skal der paa Statens Initiativ oprettes Hjem, hvor Børnene kunne anbringes.

Det er de tre væsentligste Ændringsforslag, Socialdemokraterne have stillet. Vi have stillet dem, fordi vi forstaa Berettigelsen af de Anker, der ere fremdragne af Dansk Kvindesamfund, af den højtærede Justitsminister og den ærede Ordfører for Flertallet, over de uhyggelige Barnemord, de mange Dødsfald i den spæde Alder blandt Børn, der ere fødte udenfor Ægteskab, og det forholdsvis høje Antal straffede Personer, der findes mellem disse Mennesker. Det forekommer os, at Lovforslaget hverken som det foreligger, eller som det vil foreligge efter Vedtagelsen af Flertallets Ændringsforslag, raader Bod paa disse tre Onder. De nævnte tre Ændringsforslag tillægge vi den største Betydning, og vi mene, de fortjene den allernøjeste Overvejelse. Vi erkende, at den Ordning, de ville medføre, koster Penge, men hvis man ikke har andet at indvende imod dem, kommer man maaske til Erkendelse af, at vi ikke have Raad til at lade være.

Jeg omtalte ved 1ste Behandling Spørgsmaalet om, hvorledes man skal sikre sig, naar en Mand, der er pligtig til at yde Bidrag til et Barn, der er født udenfor Ægteskab, forlader Landet uden at opfylde sin Forpligtelse. Jeg sagde den Gang, og efter at have deltaget i Udvalgets Arbejde er det fremdeles min Mening, at Lovforslagets Bestemmelser i saa Henseende ikke ramme, hvor de skulle, idet den, der vil forlade Landet, meget let kan omgaa dem. Der kan naturligvis være de Mennesker — jeg kunde sige de dumme Mennesker —, som blive ramte af disse Bestemmelser, og rammes de, lykkes det at faa fat i dem, er det i høj Grad overladt til Dommernes Vilkaarlighed, hvorledes de skulle behandles. Lovforslagets Bestemmelser om Udvandring give Plads for den vildeste Vilkaarlighed, uden at bringe nogen Nytte, altsaa uden at de sikre Moderen det Bidrag, hun er berettiget til. Thi Hensigten med de ny Udvandringsbestemmelser er ikke i første Række at sikre Moderen, men at sikre det offentlige de Midler, det udbetaler. Forslaget giver desuden Plads for megen Vilkaarlighed og rammer ved Siden af